

[Aagaard]

Der skal heller ikke herske tvivl om, at det netop er det, vi ønsker i Det Konservative Folkeparti. Kvaliteten skal være bedre, og der skal være endnu større muligheder for frie valg af de mange servicetilbud. Det er ikke noget nyt, det er den holdning, som vi bygger vort menneskesyn på, og som har stået sin prøve. Vi tror på, at endnu mere personlig frihed med en fastholdelse af det fælles ansvar for vort samfund, kombineret med frihed under ansvar og vilje til fornyelse, vil være nøgleordene for os frem mod årtusindskiftet.

Når det er sagt, føler jeg imidlertid også, at vi alle har grund til at være tilfredse med det stade, vi befinder os på, hvor mellem 80 og 90 pct. af borgerne er tilfredse med den offentlige service. Men selvfølgelig hæfter vi os ved, at der på alle områder er det største antal tilfredse blandt dem, der selv har valgt deres service.

Som allerede nævnt står vi i dag med et godt udgangspunkt for at gå videre med en øget markedsorientering af den offentlige sektor med det mål, at procentdelen af tilfredse skal stige yderligere og utilfredsheden falde tilsvarende. Derfor er vi også særdeles tilfredse med den række forslag, som regeringen har fremsat med det formål at øge borgernes frie valgmuligheder – foreløbig på meget væsentlige områder som sygehusvæsenet, folkeskolen, gymnasierne, skolefritidsordningerne, børnepasningen og hjemmehjælpsområdet. Disse forslag indebærer, at borgerne får mulighed for at vælge og vælge fra, får de ydelser, de ønsker, og får en bedre og billigere service.

Vi er helt overbevist om, at vi i løbet af ganske kort tid vil finde disse frie valg lige så naturlige, som vi i dag finder det naturligt, at man frit kan vælge det universitet, det seminarium eller den handelshøjskole, man gerne vil studere ved, uanset hvor man har bopæl. I den forbindelse kunne jeg også nævne det frie valg mellem alle landets biblioteker.

Vi er bestemt af den opfattelse, at der, når vi taler frit sygehusvalg, er behov for et klart grundlag, som fastslår patienternes ret. Det skaber klarhed, og det vil i de kommende år sætte fokus på de bedste sygehuse – og ved »de bedste« forstår vi de sygehuse, der kan planlægge og kan udføre opgaverne kvalificeret og hurtigt og dermed har korte ventetider. De bedste sygehuse kan være såvel store som små. Nogle vil blive opprioriteret og tilført flere

midler. Den kritik, som allerede er fremkommet af frit sygehusvalg: at det vil give planlægningsbesvær, må efter vor opfattelse komme i anden række. Vi vælger i Det Konservative Folkeparti at sige, at sygehusene skal være til gavn for patienterne.

På børnepasningsområdet sikres det frie valg glimrende med tre konkrete forslag om valg af daginstitution på tværs af kommunegrænser, ret til oprettelse af private pasningsordninger og ret til et tilskud, hvis man som forældre selv passer sine børn.

Vi er helt opmærksom på, at det vil kræve forståelse hos rigtig mange arbejdsgivere, at mennesker i en kort årrække, mens børnene er små, ønsker at være hjemme, og alligevel kan være gode medarbejdere, når de vender tilbage til arbejdsmarkedet.

Omkring hjemmehjælpen sikres det frie valg ved, at den person, som er visiteret til at modtage hjemmehjælp, får et ydelsesbevis, som med beløb angiver, hvor megen hjemmehjælp man kan modtage. Man bestemmer altså, om man vil købe hjælpen af en offentligt ansat eller en privat, og der er også mulighed for at købe ekstra hjemmehjælpstimer.

En samlet ramme om de offentlige udgifter er selvfølgelig fortsat nødvendig. Vi skal fastholde den stramme udgiftspolitik, selv om de enkelte institutioner gives større frihed i valget af metode, men overordnet er den tanke, at borgerne, såfremt de ønsker det, kan betale sig til bedre kvalitet og flere produkter fra de offentlige institutioner. Man må yde for at kunne nyde ekstra, men omvendt skal overbud og fejlbedømmelser af markedet og behovet hurtigere få økonomiske konsekvenser for vore institutioner.

Vi er i Det Konservative Folkeparti ikke et øjeblik i tvivl om, at borgerne vil påskønne de nye muligheder for at vælge andre løsninger end dem, man er vant til. Vi føler os helt overbeviste om, at alene bevidstheden om, at man har en valgmulighed, også selv om den ikke udnyttes, har stor værdi.

Lige så overbeviste er vi om, at reformen ud fra en total betragtning ikke vil kræve flere økonomiske ressourcer, idet brugerbetaling er et naturligt element og en følge af de friere valgmuligheder, hvor eventuelle merudgifter betales af borgerne selv.